

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Opłata: a) instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatarska 12, (pałac Błanka) lewa oficyna, I-a piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37.
Telefon № 417-03.

Treść numeru 159-go.

1. Streszczenie № 52 „D. U. R. P.”.
2. Ustawa o monopolu tytoniowym.
3. Rozporządzenie w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.
4. Dział policyjny.
5. Kronika.
6. Ogłoszenia.

Ukazał się w druku Nr. 52 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej” z dn. 15 lipca 1922 r., zawierający treść następującą.

1) Ustawa z dnia 27 czerwca r. o ulgowym trybie uzyskiwania stanowisk urzędników w Prokuraturze Generalnej Rzeczypospolitej 2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na obszar Ziemi Wileńskiej, 3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności, 4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 roku o rozszerzeniu granic miasta Krzepic, 5) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. o rozszerzeniu granic miasta Chorzele, 6) Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 13 czerwca 1922 r. w przedmiocie udzielania pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskim, 7) Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 22 czerwca 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo akcyjne od kapitału przeznaczanego do działalności w Państwie Polskim, 8) Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24-go czerwca 1922 r. o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn, 9) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 czerwca 1922 r. w sprawie przepisów o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności, 10) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 czerwca 1922 r. o tymczasowej bezpośred-

niej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskiej części Śląska Górnego a stacjami kolei polskich, leżących poza Śląskiem (włączając w to stacje, położone na obszarze W M Gdańska), 11) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 czerwca 1922 r. o przewozie wagonów prywatnych w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami kolei austriackich, 12) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 25 czerwca 1922 r. w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze na obszarze Ziemi Wileńskiej, 13) Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie stosowania letnich urlopów pracowników w roku 1922, 14) Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie układania list urlopów pracowników zatrudn. w przemyśle i handlu, 15) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1922 r. w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidoczniania cen, 16) Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia wykonawczego z dnia 12-go października 1921 r. do ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich, 17) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 13 lipca 1922 r. w przedmiocie utworzenia sądów pokoju w sądach powiatowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, 18) Sprostowanie do rozp. M. K. Ż. z dnia 22 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 428).

USTAWA

z dnia 1 czerwca 1922 r.
o monopolu tytoniowym.
(Dokończenie)

Art. 46. Gdy w myśl przepisów zawartych w dziale III niniejszej ustawy, nastąpić ma konfiskata tytoniu, maszyn, narzędzi i materiałów, któremi albo przy których użyciu dopuszczono się zabronione-

go czynu, to konfiskatę można zarządzić nawet wówczas, gdy te przedmioty znajdują się już w rękach osób trzecich. Przeciw konfiskacie zasłonić się można tylko takimi prawami, nabytymi w dobrej wierze i pod odpłatnym tytułem, których wykonywanie jest osobom prywatnym w myśl niniejszej ustawy dozwolone.

Gdy konfiskaty nie można zarządzić ze względu na to, iż przedmioty zniszczono, lub odstąpiono osobom nieznanym, albo też takim, od których wydobyć ich jest prawnie niedopuszczalne w myśl ustępu pierwszego — można niezależnie od innych kar pieniężnych żądać zapłaty na rzecz Skarbu wartości tych przedmiotów. O ile wartości ich nie można ustalić, wymierza się dodatkową grzywnę do 500.000 mk.

Art. 47. Odpowiedzialność za wykroczenie przeciwko przepisom niniejszej ustawy kończy się po upływie trzech lat od chwili popełnienia wykroczenia. Bieg przedawnienia przerywa się wdrożeniem dochodzenia skarbowego oraz każdą dalszą czynnością urzędową, zmierzającą do ścigania lub ukarania sprawcy, jako też popełnieniem nowego wykroczenia. Od przerwy liczy się trzyletni okres przedawnienia na nowo.

Po upływie przedawnienia nie można stosować podwyższenia kary z powodu powtórzenia wykroczenia (art. 42).

Art. 48. Prawo do nakładania kar, przewidzianych w art. 22—46 niniejszej ustawy, służy władzom skarbowym, wyznaczonym przez Ministra Skarbu.

Od orzeczenia karnego władzy instancji wolno wnieść w ciągu dni czterech po doręczeniu orzeczenia odwołanie do władzy, orzekającej w II instancji, a od jej orzeczenia w takim samym terminie odwołanie do miejscowo właściwego sądu okręgowego, który rostrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołań od wyroków sądowych pokoju (powiatowych).

W b. dzielnicy pruskiej stosuje się art. 10 ustawy z 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511).

Odwołanie należy wnieść na ręce władzy, której orzeczenie zaskarżono.

Odwołanie nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem pozbawienia wolności; w drodze rozporządzenia można określić wypadki, w których orzeczenie co do grzywny i konfiskaty można wykonać dopie-

ro po prawomocności lub po orzeczeniu w II instancji.

Art. 49. Władza skarbowa może w razie potrzeby już w toku dochodzenia poczynić kroki celem zabezpieczenia na majątku sprawcy wykroczenia grzywien oraz należitości, przypadających z tytułu wykroczenia.

W razie nieuiszczenia dobrowolnego, grzywny te i należitości będą ściągane w sposób, przepisany dla ściągania podatków.

DZIAŁ IV.

Przepisy przejściowe.

Art. 50. Osoby, które w chwili ogłoszenia niniejszej ustawy uprawiają na swym gruncie tytoń, posiadają lub przechowują surowiec tytoniowy, trudnią się jego sprzedażą, albo zajmują się fabrykacją wyrobów tytoniowych, osoby, które wskutek wydarzeń wojennych od roku 1914 zmuszone zostały unieruchomić czynne już poprzednio przedsiębiorstwo, oraz osoby, trudniące się sprzedażą wyrobów tytoniowych — mają obowiązek w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy pisemnie zawiadomić o tem powiatową władzę skarbową.

Od obowiązku zgłoszenia się wolni są trafikanci i składnicy na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 51. Plantator tytoniu winien jest w myśl art. 50 podać obszar gruntu, na którym uprawia tytoń oraz jakość (stan przygotowania) przechowywanych liści tytoniowych

Każdy kto posiada jakąkolwiek ilość surowca tytoniowego, winien dokładnie oznaczyć tę ilość i gatunek.

Art. 52. Fabrykant obowiązany jest podać w doniesieniu (art. 50):

- a) opis lokalu fabrycznego, magazynów, maszyn i narzędzi z wyszczególnieniem ich rozmiarów,
- b) datę założenia i uruchomienia fabryki,
- c) wysokość kapitału zakładowego i kapitału obrotowego,
- d) wysokość rocznych obrotów i zysków z przedsiębiorstwa fabrycznego oraz ze sprzedaży wyrobów tytoniowych we własnych sklepach tytoniowych za lata 1912 do 1921,
- e) roczną ilość i wartość przerobionego surowca tytoniowego oraz wytworzonych zeń wyrobów według ich rodzajów,
- f) ilość osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwie w poszczególnych latach.

